

Зимна картинка.

Тихо, кротко
Снѣгъ вали,
Вредомъ всичко
Побѣли . . .

И въ полята,
И въ гори
Дрѣмка тиха
Зацари.

Често само
Въ тозъ покой,
Се дочува
Вълчи вой . . .

Трайко Симеоновъ.

Мечка и катеричка.

(Басня).

Една гладна мечка излѣзла на ловъ. Но едвамъ се показала и всички животни се разбѣгали и изпокрили. Само една катеричка скачала, весело отъ дърво на дърво, дяволито поглеждала отъ горе и следѣла мечката. Мечката като я забелязала спрѣла се и ѝ заговорила :

— Не знаешъ ли, сестричке, кжде изчезнаха нашитѣ братя и сестри? Нито се вижда нѣкой, нито се чува! А колко е тжжна гората безъ тѣхъ! Като си толкова високо, вижъ моля ти се, кжде сж. Искамъ да ги видя и да си поприказваме.

— Виждамъ ги, виждамъ, — отговорила пѣргавата катеричка, — виждамъ ги. Ето ей тжкмо сега бѣгатъ насамъ. Следъ тѣхъ тичатъ ловци. Ето ги вече приближаватъ!

Още недовършила катеричката, мечката побѣгнала, и бързо, бързо изчезнала.

Съ тая книжка изпращаме „Слънчице“ брой 5.

Редактори: Елинъ Пелинъ и Александъръ Спасовъ.